

Stūrē tikpat mierīgi kā filmē

Jānis Bite

Līvānu televīzijas vadītājs Jāzeps Brencis pie autostūres ir tikpat mierīgs un nosvērts, kā koordinējot raidījumu gaitu.

“Autovadītāja apliecību saņēmu, mācoties vidusskolā. Tā bija vārdos neizsakāma laimes sajūta,” sarunu iesāk Jāzeps.

Vecāki puisim 1977. gadā nopirka *Moskvič-408*.

“Tikko bija sākusies *Žiguļu* ēra. Neviens īsti nezināja, kurš no autiņiem labāks — *Žigulis* vai *Moskvičs*. Vēlāk izrādījās, ka VAZ pārāks,” sacīja Jāzeps.

Par paša nopelnīto naudu iegādājies *Moskvič-2140SL* luksusvariantu. Savukārt trešās mašīnas pirkšana palikusi spīgtā atmiņā uz visu mūžu.

“1988. gada rudenī mēs, trīs draugi, naudu kabatās sabāzuši, sēdāmies lidmašīnā un lidojām uz Tadžikistānas galvapilsētu Dušanbe. Mērķis — tikt pie jauna un ja VAZ-2106. Latvijā tas maksāja 14 000 līdz 15 000 PSRS rubļu, bet tur — 11 000. Toreiz tas bija riskants gājiens. Jaunība paliek jaunība. Tad par to īpaši nedomājām. PSRS pilsonis plašajās Dzimtenes ārēs jutās drošs. No Dušanbes izbraucot, termometra stabiņš rādīja +20 grādus, Krievijā jau mīnus 20, iebraucot Latvijā — mīnus piecus. Arī cilvēki Vidusāzijā bija zinātkāri. Līdzko apstājāmies, tā bariņš apkārt un taujāja: no kurienes, ko nopirki, par cik nopirki un tml.,” atceras Jāzeps Brencis.

Foto: Jānis Magdeļonoks “Minox”

Atmodas periodā, iesaistoties tā sauktajā mazajā uzņēmējdarbībā, Jāzeps pēc mašīnas devās uz Vāc zemī. Izvēlējās praktisko, ekonomisko automobili — mikroautobusu *Ford*, ar kuru var vest gan pasažierus, gan kravas. Pašreiz Jāzeps Brencis stūrē *VW Golf*.

“Visas īpašumā bijušās mašīnas ir mīļas kā draugi. Šķiršanās brīži — skumīgi. Padomijas gados remontēju pats. Tagad, kad pietrūkst laika, autiņa aprūpi uzticu servismeiestariem, jo ar “ārzemnieku” nav kā ar “krievu vāgi”, pakīlē un tik brauc,” teica Jāzeps.

Jāzeps gadā norullē no 30 000 līdz 40 000 kilometru. Daudz bijis

riskantu situāciju. Tām veiksmes uzsmaidījusi visbiežāk. Tomēr mēdz gadīties arī tā: aizvakar Rīgā Jāzeps novietojis autiņu stāvvietā, bet, kad atnācis, lai brauktu mājup, konstatējis, ka *Golf* durvis bijušas “godīgi” atslēgtas, paņemtas labākās mantas un durvis tikpat godīgi aizslēgtas.

“Mani tracina nepieredzējuši autovadītāji, jo nevar zināt, kādus brīnumus acu priekšā viņi “sadarīs”. Cieņu pelna ceļu policisti. Viņi kļuvuši daudz kulturālāki nekā bijušie ceļu miliči. Saprotu viņu grūto darbu un domās cenšos iejusties šo vīru ādā,” uzsvēra Jāzeps Brencis.